

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, V ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети юни
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло П. Георгиев

при участието на секретаря Велислава Ем. Карамихова
като разгледа докладваното от Ивайло П. Георгиев Гражданско дело №
20221800100533 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на П. В. Х.
срещу В. Т. Х. за оборване на произхода на ищцата от ответника.

Ищцата твърди, че е родена на 10.10.2003г. в град И., за което
обстоятелство ѝ е издадено удостоверение за раждане от 16.10.2003г. въз
основа на акт за раждане № 194/16.10.2003г., в който като неин баща е вписан
ответникът В. Т. Х..

Независимо от това, ищцата твърди, че ответникът не е неин
биологичен баща. Поддържа, че майка ѝ Ц. Л. Х. е имала законен граждански
брак с него, прекратен с Решение № 50/22.05.2008г. по гр. дело № 9/2008г. на
РС - И., влязло в законна сила на 10.06.2008г. Гражданският брак бил
склучен на 30.06.1996г., но много скоро след това последвала фактическа
раздяла между съпрузите. Ищцата била родена след настъпилата раздяла, но
преди влизане в сила на решението за прекратяване на брака. Твърди, че
действителният ѝ биологичен баща е К. П. Л., с когото майка ѝ е живяла на
семеини начала по време на неразтрогнатия с ответника граждански брак,
считано от м. февруари 2002г. Подчертава, че единствената причина,
ответникът да бъде вписан като неин баща в акта за раждане, е фактът, че
майка ѝ е била във формален граждански брак с него.

Моли съда да признае за установено, че П. В. Х., родена на 10.10.2003 г.
от майка Ц. Л. Х., за което е издадено Удостоверение за раждане от
16.10.2003г. въз основа на акт за раждане № 194/16.10.2003г. на гр. И., общ.
И., обл. С., не е била зачената от ответника и същият не е неин баща.

Преписи от исковата молба и от доказателствата са връчени на
ответника и на майката на ищцата, но в едномесечния срок по чл. 131 от ГПК
не са постъпили отговори.

В открито съдебно заседание на 23.06.2023г. ищцата се явява лично и

моли съда да уважи исковата молба.

В открито съдебно заседание на 23.06.2023г. ответникът В. Т. Х. се явява лично, не възразява да се даде ход на делото въпреки нередовното му призоваване, и заявява, че не е баща на ищцата.

В открито съдебно заседание на 23.06.2023г. майката на ищцата – Ц. М. – моли съда да вземе решение по исковата молба на П. Х..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка.

Съгласно удостоверение за раждане № 548789/16.10.2003г., издадено въз основа на акт за раждане № 194/16.10.2003г. на П. В. Х. с ЕГН ***** (л. 6 от делото), родители на последната са Ц. Л. Х. и В. Т. Х..

Видно от завереното копие от Решение № 50/22.05.2008г. по гр.д. № 9/2008г. на РС – И., влязло в сила на 10.06.2008г., с него е прекратен сключеният на 30.06.1996г. граждански брак между В. Т. Х. и Ц. Л. Х.. Съгласно т. 10 от утвърденото с решението споразумение между съпрузите, след прекратяването на брака, бившата съпруга Ц. Л. Х. ще носи предбрачното си фамилно име М..

Според приетото и неоспорено от страните заключение на допуснатата по делото ДНК- експертиза (л. 34 – 36 от делото), В. Т. Х. не може да бъде биологичен баща на П. В. Х. с майка Ц. Л. М..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното.

Предявен е иск с правна квалификация чл. 62, ал. 4 от СК.

Искът е допустим, тъй като е предявен от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 62, ал. 4 от СК.

В тежест на ищцата е да обори презумпцията за бащинство по чл. 61, ал. 1 от СК, доколкото, въз основа на нея и с оглед датата на сключване на гражданския брак между В. Т. Х. и Ц. Л. Х. (30.06.1996г.), датата на неговото прекратяване (10.06.2008г.) и датата на раждане на ищцата П. В. Х. (10.10.2003г.), именно Х. е вписан в акта за раждане на последната като неин баща.

В случая заключението на ДНК- експертизата е категорично, че В. Т. Х. не може да бъде биологичен баща на П. В. Х. с майка Ц. Л. М..

В открито съдебно заседание по делото вещото лице е потвърдило заключението си.

В същия смисъл са и съвпадащите изявления на ищцата и ответника по делото.

Поради това съдът намира, че законовата презумпция по чл. 61, ал. 1 от СК е опровергана.

С оглед гореизложеното, предявеният иск с правна квалификация чл. 62, ал. 4 от СК се явява основателен и следва да бъде уважен, като се признае за установено, че В. Т. Х. не е биологичен баща на детето П. В. Х., родено от майка Ц. Л. М. (Х.).

На основание чл. 73 - 75 от ЗГР, след влизане на настоящото решение в сила, препис от същото следва да се изпрати на Община И. - за вписване на така постановената промяна в акта за раждане на П. В. Х..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 62, ал. 4 от СК, че В. Т. Х. с ЕГН ***** не е биологичен баща на П. В. Х. с ЕГН *****, родена на 10.10.2003г. от майка Ц. Л. Х. с ЕГН *****.

След влизане на решението в сила, заверен препис от него да се изпрати на Община И. за вписване на промяна в акта за раждане на П. В. Х. с ЕГН ***** по реда на чл. 73 и сл. от ЗГР.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____